

er foranlediget ved Forsvarsvæsenet. Men det mener jeg ogsaa er med Rette. Derimod kan der være Tvivl om, hvorvidt Bengene til Lodsævæsenet og Fyrvæsenet bør regnes med, de have jo i alt Fald ogsaa andre Formaal, og det samme gælder om Generalstaben; men jeg kan ikke erkende, at det ikke ogsaa har sin Betydning med Hensyn til Forsvarsvæsenet. For Sammenligningens Skyld har det mindre at sige, da disse Poster ere medtagne helt igennem. Man vil altsaa se, at vi ere komne ganske enormt op, og en saadan Stilling kan naturligvis ikke vedvare. I de 6 Provisorieaar er der af Krigsministeriet benyttet 34 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ikke have været bevilgede af Rigsdagen, det vil sige i hvert Fald ere blevne nægtede af Folketinget. Det er 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Men det er ogsaa en ganske mærkelig Behandling, der finder Sted af Forsvarsvæsenet i Folketinget. Mærkværdigheden bestaar deri, at man paa nogle faa Minutter behandler Millioner og derefter afstemmer om dem. Det, man derimod behandler, er Ting som et Husflidskurjus til 4,000 Kr., Solbaterhuer og enkelte Understøttelser. Dertil er i Virkeligheden ogsaa, saavidt jeg skønner, Folketingets Indflydelse paa disse Omraader reduceret. Dets Indflydelse paa Forsvarsvæsenet naar kun til Husflidskurjus og nogle personlige Understøttelser. Man faar ogsaa den bestemte Opfattelse, hvad der ogsaa stemmer med Virkeligheden, at Folketinget ved disse Sager stemmer uden Ansvar; de vide, at deres Afstemning ingen Betydning har. Det at stemme uden Ansvar er jo den allerbedste Stilling, der kan tænkes. Jeg er overbevist om, at dersom Folketinget stemte med Ansvar, bleve vel ikke de Bevillinger givne, som den ærede Krigsminister forlanger — langt fra — men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at der kunde opnaas Enighed om forskellige Poster. Jeg for mit Vedkommende har altid og skal altid erkende, at hvad der med Hensyn til Forsvarsvæsenet fordrer i Henhold til de bestaaende Love, hvorved jeg ikke sigter til de foreløbige Love, som jo nok ere bestaaende paa en egen og paa en anden Maade, men til de virkelig af Rigsdagen vedtagne Love maa bevilges, og dette gælder selvfølgelig ikke alene Lønningerne, men tillige en ordentlig Beklædning og en ordentlig Udrustning. Det kunne vi ikke komme bort fra. Det er muligt, at vi skulle bort fra den almindelige Bærnepligt, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er muligt, at vi skulle til en Omdannelse af hele vort Forsvarsvæsen, det er muligt, at det er et Raaben, som vi ikke kunne magte, og at det maa udvilde sig ad andre Veje. Jeg skal hverken

komme ind paa at omtale Folkebevægning eller en lejet Hær, der ligger ogsaa andre Ting derimellem, og det behøver ikke at være nogen af de Dele. Der er jo Grænser for, hvad et Land med 2 Millioner Mennesker kan anvende paa sit Forsvarsvæsen, og jeg mener ganske bestemt, at Grænsen er langt overstrebet, saa det er nok muligt, at man i saa Henseende skal til en Omdannelse af selve Hæren, det levende Forsvar, men det skal jeg ikke her komme ind paa, det ligger heller ikke for, jeg fremsætter det ogsaa kun som en Bemærkning i Forbigaaende. Paa de Herrer Forsvarsvæsenets Budgetter herfter der altsaa, saa vidt jeg kan komme, reel og formel Provisorisme. For de andre Ministeriers Vedkommende veed jeg meget vel, at Budgetternes Form er provisorisk, men i Realiteten er der Overensstemmelse, naar enkelte Punkter undtages, mellem de øvrige Herrer Ministre og Folketinget; det har der til Dels været de foregaaende Aar, og det vil der ogsaa blive i Aar, derom er der ingen Tvivl. Der er to Ministre, der slet ingen Provisorer have, saavidt jeg har kunnet se, nemlig Udenrigsministeren og Indenrigsministeren, der er, saavidt mig bekendt, ikke taget nogen Bevilling paa disse Ministerier, som har været nægtet af Folketinget. Det er endnu ikke lykkes den højtærede Finansminister at faa den Bejendtgægt af 430 Kr. af Strandmarken, hvor Fortet ligger, af sin Kollega, og han har nu lagt sig et nyt Provisorium til i Fritagerbygningen, men den Sag faar forhaabentlig snart Ende, og ellers veed jeg ikke, at Finansministeren har andre. Den højtærede Justitsminister er det endnu ikke lykkes at faa Sagen med de to foreløbige ansatte Kriminalretsassessorer ordnet, og han har desuden de saakaldte overordentlige Politisoranstaltninger med 150,000 Kr. Den højtærede Kirkeminister synes jeg næsten har tilagt sig et Par Provisorer, for hvilke der aldeles ingen paatrængende Nødvendighed har været, men dermed skal jeg ikke udtale mig om, hvorvidt der har været nogen Nødvendighed til Stede for de andres Vedkommende; der kende vi jo imidlertid den historiske Oprindelse, som jeg ikke nu skal indlade mig paa. For Kultusministerens Vedkommende er det udtalt før, at i hvert Tilfælde den ene Bevilling, og jeg kan gerne sige den anden med, ser noget søgt ud. Jeg kan med den bedste Vilje ikke indse, hvorfor det skal være saa nødvendigt at tage 2,400 Kr. til Amtsstolen i Staby i Ringløbing Amt. Jeg under den det meget gerne, personlig er jeg interesseret i, at den faar det, men denne Amtsstole vil virkelig blive drevet enten